

РАДОВАН М. МАРИНКОВИЋ

СТАНОВНИШТВО АТЕНИЦЕ

Радован М. Маринковић
УУ 32000 Чачак
Радише Поптића 8

UDK: 314.92 (497.11)

*Срећен Баралић он е рођен у Драгачеву у селу
Крварици а досељен у ову Аџеницу 1846 год.*

Гробље

*Рођен у селу Горачићу срезу Драгачевском...
Досели се у Аџеницу 1877...*

Гробље, Милосав Ружичић, умро 1878.

Рођен у Лейојевићима у Сџарој Србији...

Гробље, Јован Драгутиновић (52), умро 1880.

*Чедо Чедомир Крунић чувени домаћин из села Ва-
силевића оџишине ковиљске срез моравички доц-
није из Аџенице од 1874–1940. Сџомен дижу сино-
ви Добрица и Благоје.*

Гробље

У непосредној близини Чачка, увлачећи се и у његов урбани део, стере се село Атеница. Северно су Кулиновци, северозападно – Чачак, источно Трнава, јужно Трнава и планина Јелица (иза које су драгачевска села Горачићи и Граб), а северозападно и западно Кулиновци.

Легенда каже да је село добило име по неком Атли-бегу.¹ Друга, наводно, што је и савремена конструкција, да се ту налазила грчка колонија, па Атеница значи – Мала Атина (Атина).² Да се ради о простору који је настањиван од давнина, сведоче, поред осталог, и праисторијске кнежевске хумке из VI века пре нове ере, откривене у овом селу, са налазима који овај локалитет убрајају у она светског значаја.

Већина топонима у Атеници упућује на људе, човека уопште: Гавровина, Павловина, Главоњске ливаде, Благојевића (раније Недељковића) башча, Средојевића луке, Пантовића лука, Пекића чаир, Петронијевића брдо, Крговина, Париповина, Врећовина (по неком Врећу, мајстору за израду врећа), Петково брдо, Шиљковина (по Шиљковићима), Тешовина, Павловића забран, Мицин забран, Беговина, Кићановићи, Вулићевина, али и Благојевића поток и Турски поток. Неки топоними говоре о одређеним појавама и збивањима: Сабориште, Теферич, Плац. Или упућују на природне облике: Криваја, Ада, Бубњевина (када се на том потесу обрађује земља, чује се некакво „бубњање“), Обријез, Суво поље, Дрварски кључ, Дрварска ада, Долови, Сушица, Ровине. Неки на старе грађевине и друге објекте: Градина, Аниште, Стара судница (на потесу Два ора или Нова школа). Неки на биљни свет: Ливаде, Дријење, Мали гај, Јелак, Врбак, Дрвари. Неки на животиње: Жабљак. Ту су и стара гробља: Грчко, Маџарско и Турско, али и Синђића, док су нова добила називе по томе како су, у селу, распоређена: Горње, Средње и Доње.

Сеоска обетина је: Бела недеља.

Атеница је старо насеље. Ово сведоче не само праисторијске кнежевске хумке, већ и други локалитети. У званичним документима помиње се први пут 1476. године, у турском катастарском попису, као Горња, Доња и Средња Атеница; налазила се у тимару Ширмерда из Пловдива, посадника тврђаве Островица. Имала је 21 домаћинство и

1. Легенду је забелсжио аутор овог рада и публиковао је у књизи *Јеличке легенде* (Чачак, 1977). Извесно је, међутим, да она нема историјску основу: Атеница се, наиме, помиње у турском катастарском попису, са тим именом, 1476. године. Ако се има у виду да је овај део Србије потпао под турску власт 1458/59. године, сигурно је да се та власт још није била брзо учврстала, самим тим не може се говорити о некаквом Атли-бегу из тог времена.

2. Казивачи ове легенде не заборављају да се на Градини (планина Јелица) налазило некакво античко утврђење, на коме је, поред осталог, откривено постојање пет базилика импозантних димензија из VI века нове ере.

једно удовичко Кућедомаћини су поседовали 10 исправних (радили су читаве године) и један запуштени млин-воденицу. Житељи су гајили: пшеницу, зоб, конопљу, бостан, грожђе и свиње; њихове феудалне дажбине износиле су 2.133 акче (аспре). У каснијим пописима из XV и XVI века налазе се подаци да су Горња, Средња и Доња Атеница биле настањене муслиманима, али да су и тада воденице биле у власништву хришћана – било их је 28.³

Истина, село се у једној народној песми именује и пре него што су овим делом Србије овладали Турци: полазећи у некакав бој, бан Милутин, властелин из времена Цара Душана, помиње своје винограде у Атеници.

Не расположемо са подацима о Атеници из XVII и XVIII века. Истина, нешто народних легенди забележили су из тог времена њени хроничари Вук Петронијевић и Димитрије Јањић.⁴ Поред осталих, и онај о хану у Атеници после 1718. године.

Документа, надгробни споменици и памћење народа помињу учешће ратника из Атенице у Првом српском устанку, Хаџи-Продановој буни и Другом српском устанку. У изворе такве врсте спада и овај епитаф на споменику: „Овај биљег показује храброг војника Јована Лишанина из Атенице који је за род крст часни и вјеру кристијанску закон српски и за отечество од Ђаја пашине војске на Чачку при битки јуначки борећи се погинуо 1815 љета”.⁵

Атеница је 1820/21. године имала 35 кућа, 36 ожењених и 74 арачке главе. Године 1821/22: 39 кућа, 43 пореске и 89 арачких глава.⁶ Тада је припадала видовском, а касније, све до иза Другог светског рата, трнавском срезу. Са суседним Кулиновцима углавном је сачињавала једну политичку општину (понекад и са Лозницом и Трнавом). Не ретко припадала је општини Чачак, у којој је и сада.

У селу је 1890. пописано: 107 домова са 668 житеља, 1948 – 260 домова са 1.276 житеља, 1971 – 676 домова са 2.398 становника, 1991 – 1.273 дома са 4.300 становника.⁷ Ови подаци довољно речито сведоче о

3. Подаци су коришћени из *Турских каймаџарских пописа неких подручја западне Србије, XV и XVI век*, I–III, које је приредио Ахмед С. Аличић, а публиковани су 1984. и 1985. године у Чачку.

4. Рукопис те хронике чува се у Међуопштинском историјском архиву у Чачку. Шири изводи публиковани су под називом *Нејокоറെи*, у Чачку 1981. године. Нешто од тих података доноси Димитрије Јањић и у *Летопису Атенице и Кулиноваца* (Чачак, 1992). У овом раду коришћени су и касније откривени извори.

5. На овај епитаф скренуо нам је пажњу Радојко Николић, књижевник из Чачка.

6. Подаци су из књиге *Чачак и Горњи Милановац 1815–1915*, I, др Бранка Перуничкића, Чачак, 1968, стр. 35 – 80.

7. Подаци су добијени из Завода за друштвено планирање Скупштине општине у Чачку.

досељавањима у ово село, најпре из драгачевских и старовлашких насеља. Узроци досељавања су политички (после буна, устанака и ратова), економски (до хлеба се лакше долазило у плоднијим крајевима), „власнички” (Драгачевци су, по правилу, стизали на своја раније купљена имања), сроднички (неки родови стизали су на позив својти, а ту су и домазети). Досељавања у Атеницу, која и даље трају, нарочито су била бурна после Другог светског рата из разлога који су познати: школовање и заносљавање млађих људи.

Сви атенички родови су досељенички, утврдили су хроничари Петронијевић и Јањић. Уз све друго, Јањић је – са потписником овог рада – публиковао прва сазнања о пореклу становника овог села у књизи „Летопис Атенице и Кулиноваца” (Чачак, 1992). Аутор овог рада наставио је истраживања и, ево, до којих је сазнања дошао:

НИКОЛИЋИ (3 к, Никољдан) су, уз **ПЕТРОНИЈЕВИЋЕ** и **ЦАМАДАНОВИЋЕ** (који су изумрли), најстарији атенички род. Сматра се да су старинци. Презиме им је образовано од имена Николе Манојловића, који је 1822. године пописан као власник ситне стоке.⁸

ПЕТРОНИЈЕВИЋИ (4 к, Никољдан) су почетком XVIII века стигли од Невесиња. Старије презиме им је Богићевић, а ново упућује на претка Петронија Богићевића.⁹ После 1920. године образовали су једно домаћинство и у Београду, а три деценије касније – три у Чачку.

ВОЈИНОВИЋИ (2 к, Бурђиц) су досељени од Пећи средином XVIII века. Презименом потврђују припадност старом српском роду Војиновићи (Вујиновићи). Шездесетих година XX века настањивали су се и у Чачку (3 к) и Београду (1 к).

МАНГОВИЋИ (8 к, Никољдан) су у XVIII веку дошли из херцеговачких Брда – од Никшића. Није јасно порекло презимена овог рода – ако не упућује на некакво име или надимак. После Другог светског рата настањивали су се и у Чачку (7 к).

СУБОТИЋИ (3 к, Никољдан) су крајем XVIII века стигли из Радојне у Старом Влаху. Старином су, иначе, „од Котора”.¹⁰ Род су им Суботићи у суседној Трнави. Мада упућује на реч субота, сопствено презиме овај род не уме да растумачи. Након Другог светског рата населили су се и у Чачку, Банатском Карловцу, Пули и у суседним Кулиновцима (по једно домаћинство).

8. На овај податак скренуо нам је пажњу Радош Ж. Маџаревић, архивски саветник у Месноопштинском историјском архиву у Чачку.

9. Исто.

10. Ово тврде сви припадници овог рода.

ЛИШАНЧИЋИ (5 к, Ђурђиц) су доселци из драгачевске Лисе. У Атеници су свили породично огњиште под крај XVIII века (неки кажу после Хаџи-Проданове буне 1814. године). Презименом чувају успомену на завичај. После 1950. године по једно домаћинство образовали су и у Ваљеву, Чачку, Београду и Крагујевцу.

ЛИШАНЧИЋИ-ВУЧИЋЕВИЋИ (5 к, Ђурђиц) су нешто касније стигли из Моравичког Старог Влаха (вероватно из Шареника). Доселили су се Богић и Драгић и настанили су се у близини старих Лишанчића, од којих су из непознатих разлога узели презиме; оно старије (Вучићевић) упућује на неког претка Вучету. Два домаћинства имају и у Чачку, а једно у суседним Кулиновцима.

РАФАЈИЛОВИЋИ (6 к, Никољдан) су давни доселци из околине Будве. Презименом чувају успомену на претка Рафајила. Пре три деценије два домаћинства засновали су у Чачку, а једно у Нишу.

ПЕКИЋИ (2 к, Лучиндан) су пред Први српски устанак стигли из околине Никшића. Презиме им је образовано од имена претка Петка.

ЈЕРОТИЈЕВИЋИ (5 к, Алемпијевдан) су некако у исто време пристигли из Шареника у Моравичком Старом Влаху. Неки кажу да је ово било касније – после Другог српског устанка. На претка Јеротија Чуповића упућује њихово презиме. Пописивани су у XIX веку и као Димитријевићи.¹¹ Неки су, као Јеротијевићи, досељавани и касније. Пре 1940. године имали су једно домаћинство и у Крагујевцу, а после 1955. настанили су се и у Чачку (1 к).

ДМИТРИЋИ (6 к, Никољдан) су 1814. године пристигли из драгачевске Котраже. На неког претка Дмитра или (Дмитру) подсећа њихово презиме. После 1950. године у Чачку су образовали три домаћинства, у Словенији два и у суседним Кулиновцима једно.

ВАСИЛИЈЕВИЋИ (1 к, Јереминдан) су давни доселци из Шекулара. Старо презиме им је Кастрат. Могуће је да су потомци Василија Капетановића, који је 1822. године пописан као власник ситне стоке.¹² Од његовог имена изведено је презиме овог рода. Три дома имају у Чачку и један у Лазаревцу.

ВЕЛИСАВЉЕВИЋИ (4 к, Андријевдан) су стари досељенички род. Незнано откуда су приспели. Могуће је да су из Горњег Дубца у Драгачеву. Презименом чувају успомену на претка Велисава. После Другог светског рата два домаћинства засновали су у Чачку, а једно у Београду.

11. Бројна документа у Међуопштинском историјском архиву у Чачку.

12. Као под 1.

МАСЛАЋЕВИЋИ–МАСЛАЋИ (6 к, Јовањдан): Милић се са породицом доселио после Другог српског устанка из Мусине Реке код Краљева.¹³ Неки кажу да су из драгачевских Милатовића. Мада упућује на реч масло, није у потпуности јасно порекло овог презимена. После 1950. године настанили су се (по једно домаћинство) и у Љубљани, Чачку и суседним Кулиновцима.

ЋИРКОВИЋИ (24 к, Никољдан) су 1815. године дошли са Јавора у Моравичком Старом Влаху. На име претка Ћирка упућује презиме овог рода. После 1950. године засновали су шест домова у Чачку, седам у Београду, три у Кулиновцима, а по једно у Ивањици, Ужицу, чачанским Коњевићима, Француској и Немачкој.

СРЕДОЈЕВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су некако у исто време доспели из Васојевића – од Андријевице. Презименом чувају успомену на претка Средоја. Могуће је да им је старије презиме Новић, под којим су 1830. године у један тефтер упесени Милован и Михаило мали.¹⁴ Тридесетих година XX века образовали су три домаћинства у Београду, а има их и у Чачку. Једну кућу имали су и у Канади, али је она угашена.

НЕНАДИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су вероватно 1815. године дошли из околине Нове Вароши. Презиме им је настало од имена претка Ненада. Једно домаћинство засновали су и у Банату.

ПАРИПОВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су стара дошљачка породица – стигли су из правца Старог Влаха. Презиме им је изведено из неког надимка. Пописивани су најпре као Парипи, па Савићи, на крају – Париповићи. У Чачку имају две куће.

СИМЕУНОВИЋИ (9 к, Алемпијевдан) су досељени као Кезуни из Брезове у Моравичком Старом Влаху после 1815. године. На претка Симеуна упућује презиме овог рода. У Чачку су им три домаћинства.

СИМЕУНОВИЋИ II (2 к): порекло овог рода није утврђено.

ДАЧОВИЋИ (2 к, Алемпијевдан) су стара досељеничка породица. Не знају одакле су дошли. Име претка Дача чувају у свом презимену. Једно домаћинство засновали су и у Чачку.

СЛОВИЋИ (5 к, Аранђеловдан) су Дробњаци. У Атеници су се настанили после 1820. године долазећи из Драгојловића код Сјенице. На женско име Слова подсећа њихово презиме. Њихови далеки сродни-

13. Казивања Здравка Маслаћевића из Атенице.

14. Као под 1.

ци у драгачевским Зеокама имају основно презиме Петровић, а помоћно – Словић. Пре три деценије настанили су се и у Чачку (4 к).

МИЛОСАВЉЕВИЋИ (- к, Аранђеловдан) су се, долазећи из околине Ивањице, у Атеници настанили после 1815. године. Раније презиме било им је Шиљак (Шиљковић), а ново је образовано од имена претка Милисава. Изумрли су крајем 1990. године.

ИСАИЛОВИЋИ (4 к, Аранђеловдан) су 1820. године доспели вероватно из Брекова код Ариља. Могуће је да су потомци Исаила без презимена, који се помиње, 1822. године¹⁵ као власник ситне стоке и од чијег им је имена настало ово – породично. У чачанској Прељини имају два домаћинства, у Београду – такође два, а једно у Чачку.

СПАСОЈЕВИЋИ (2 к, Никољдан) су се у више наврата настањивали у Атеници долазећи из драгачевских Горачића. Помињу се у овом селу после 1830. године; уз то – протокол умрлих сведочи да је у Атеници 1890. преминуо Тихомир Спасојевић (8), рођен у Горачићима, а 1926 – Танасије (48), такође рођен у Горачићима.¹⁶ На претка Спасоја подсећа њихово презиме. Пописивани су и као Спаловићи, пошто је Спасоје имао надимак Спале.

МАРКОВИЋИ (4 к, Ђурђиц) су у више наврата долазили из Миланце у Моравичком Старом Влаху. Помињу се са старим презименом Паунац после 1820, а протокол умрлих бележи податак да је у Атеници 1883. преминуо Јевто (40), рођен у Миланци.¹⁷ На неког претка упућује презиме овог рода. У Чачку им је једно домаћинство.

ЈУКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су 1842. досељени из Маћа – Брезове у Моравичком Старом Влаху. Отуда су побегли услед некаквих веза са хајдуцима. Старије презиме им је Михаиловић, а ново је образовано од имена претка. Најпре су се настанили у Кулиновцима, одакле су прешли у Атеницу. Протокол умрлих сведочи да је у Атеници 1935. године преминуо дошлац Божо (83), рођен у Маћама.¹⁸ По једно домаћинство засновали су у Чачку и Ивањици, а два у Београду.

ПЕРИШИЋИ-ДАНОЈЛИЋИ (7 к, Аранђеловдан) су средином XIX века досељени из Беле Реке златиборске. Стигли су брат и сестра Периша и Данојла, на које упућује и њихово „двојно” презиме. У про-

15. Исто.

16. Матична књига умрлих у Међуопштинском историјском архиву у Чачку.

17. Исто.

18. Матична књига умрлих у Скупштини општине Чачак.

токолу умрлих чува се податак да је 30. децембра 1894. у Атеници преминуо Алекса Перишић-Данојлић (75), рођен у Белој Реци „ужичкој”.¹⁹ После Другог светског рата основали су једно домаћинство и у Чачку.

ПЕРИШИЋИ-ВАЉАРИ (4 к, Стевањдан) су као Бошњаконићи пристигли из Брезове у Моравичком Старом Влаху средином XIX века. На претка Перишу подсећа њихово презиме. По једно домаћинство имају и у Чачку, Београду и Кулиновцима.

БАРАЛИЋИ (5 к, Никољдан) су Драгачевци. На споменику Сретену Баралићу пише: „Он је рођен у Драгачеву у селу Краварици, а досели се у ову Атеницу 1840 год[ине]”. На реч бара упућује презиме овог рода – није јасно да ли се, при том, мисли на некакво насеље или подбарно земљиште на коме су (негде) живели. Пре ће бити да сведочи њихово даље порекло из старовлашких Бара. После 1955. године по једно домаћинство засновали су у Београду, Младеновцу, Мрчајевцима, Балуги (прељинској), а два у Чачку.

ГАВРИЛОВИЋИ (5 к, Никољдан) су 1868. године стигли из драгачевске Лисе у Жаочане, па прешли у Атеницу. Старо презиме им је Окулић,²⁰ а ново је изведено из имена претка Гаврила. (Занимљива је појединост да документа знају за Гавриловиће у Атеници и из ранијег периода, што може да упути на чињеницу да су се у више наврата досељавали). После 1960. године у Чачку су образовали четири, а у Београду и Смедеревској Паланци по једно домаћинство.

ГАВРОВИЋИ (2 к, Митровдан) су средином XIX века приспели у Атеницу из Моравичког Старог Влаха: једни кажу из Дубраве, други – из Добрача (године 1889. у Атеници је умро стари Петар, рођен у Добрачама).²¹ Презиме ове фамилије упућује на претка Гавра.

НЕДЕЉКОВИЋИ (3 к, Никољдан) су такође Моравичани. У Атеници су свили породично огњиште после 1860. године. Протокол умрлих каже да је овде 1890. преминуо Милоје Недељковић (45), рођен у Брезови.²² Презименом чувају успомену на претка Недељка. Има их и у Чачку (2 к) и Кулиновцима (1 к).

ЈЕВРЕМЧЕВИЋИ (1 к, Никољдан) су домазети у Недељковићима од пре три деценије. Пореклом су из драгачевских Горачића, а на претка Јеврема подсећа њихово презиме.

19. Као под 16.

20. И данас их понеко тако назива.

21. Као под 16.

22. Исто.

МАТОВИЋИ (2 к, Митровдан) су Моравичани: 1894. у Атеници је преминуо Павле (60), рођен у Мочиоцима.²³ На претке Мата упућује презиме овог рода.

БОКИЋИ (3 к, Бурђиц) су после 1860. године, како сами тврде, досељени из Брезове у Моравичком Старом Влаху као Стамболићи. Надоумицу, међутим, изазива податак из протокола умрлих: у Атеници је 1891. преминуо Милован Бокић, рођен у Трешњевици код Нове Вароши.²⁴ Име претка Бока чува презиме овог рода. Два домаћинства имају у Чачку, а једно у Београду.

КОЈОВИЋИ (5 к, Никољдан) су стигли из Трудова у Старом Влаху: тамо је рођен Тиосав (63), који је преминуо у Атеници 1883. године.²⁵ Презименом се сећају претка Која. После 1950. године једно домаћинство образовали су и у Чачку.

ЈЕВТОВИЋИ (4 к, Бурђевдан) су пореклом из Бјелуше код Ариља, одакле су дошли 1876. године. Тамо је рођен Марко (70), који је у Атеници преминуо 1892.²⁶ Презиме им је изведено од имена претка Јевта. У Чачку имају три, а по једно домаћинство и у Београду, Скопљу и Славонској Пожеги.

ЈАНКОВИЋИ (3 к, Трипундан) су после 1865. године стигли однекуд из Црне Горе. Презименом се сећају претка Јанка. У Чачку су засновали два, а у Смедеревској Паланци једно домаћинство.

ГУДУРИЋИ (15 к, Бурђевдан) су од Никшића стигли у Бистрицу код Нове Вароши, одакле је у Атеницу 1862. године дошао Обрен са синовима Николом и Јевремом. Јеврем није имао деце, па је усинио сестрића Велимира Живковића из Трнаве код Чачка. Један део овог рода стигао је у Атеницу из Збојштице код Ужица, а то потврђују и надгробници у Доњем атеничком гробљу. На реч гудура асоцира њихово презиме – није јасно да ли се ради о терену на коме су живели, или, пак, о некаквом надимку. После Другог светског рата образовали су шест кућа у Чачку, две у Београду, а по једну у Крагујевцу и Лучанима.

РАКИЋЕВИЋИ (12 к, Аранђеловдан) су нешто раније доспели из Вапе код Сјенице. Ово потврђује и један дефтер из 1830. године: Лазар Ракићевић „нежењен, рани стару мајку и 2 сестрице, убог, без баштине”; није се, дакле, још заимао. На некакво име упућује њихово презиме. Једно домаћинство имају и у Чачку.

23. Исто.

24. Исто.

25. Исто.

26. Исто.

БОГДАНОВИЋИ (- к, Стевањдан) су Моравичани. Ово потврђује и протокол умрлих: 1887. у Атеници је преминуо Петар (55), рођен „у Турској”, уствари у селу Сивчини.²⁷ Презименом су чували успомену на неког претка Богдана. Угасили су се 1990. године.

ВАСИЛИЋИ (10 к, Никољдан) су Старовлашани. Ово потврђује и податак из протокола умрлих: тамо је, у Ојковици, рођен Василије Василић (70), који је у Атеници преминуо 1891.²⁸ На неког претка упућује презиме овог рода. Друго презиме им је Коровић. После Другог светског рата засновали су четири домаћинства у Чачку, а по једно у Београду и чачанској Вапи.

ЂУРОВИЋИ (2 к, Јовањдан) су после 1850. године досељени са правца Бијело Поље – Пријеполје. На претка Ђура подсећа њихово презиме. Нису род са Ђуровићима који су били досељени из драгачевске Гуче, али их више нема у Атеници. После Другог светског рата настанили су се и у Београду (1 к), а два домаћинства имају и у Валенсу (Француска).

РУЖИЧИЋИ (7 к, Ђурђевдан) су Драгачевци. На споменику Милосаву Ружичићу пише да је из драгачевских Горачића, одакле се „досели у Атеницу 1877 г[одине]”.²⁹ Женско име Ружа чува презиме овог рода. После Другог светског рата засновали су по једно домаћинство и у Чачку, Београду, Сарајеву и у Француској.

КАПЛАРЕВИЋИ (2 к, Никољдан) су такође Драгачевци. На споменику Вићентију Капларевићу у Доњем атеничком гробљу, пише – „који је дошао из села Милатовића у Драгачеву... из службе је купио имање у Петковоме брду, туна је начинио кућу па свео старога оца и браћу и сестре”. Живео је 53 године, а преминуо 1899. Презиме овог рода казује да је неки њихов предак био каплар у војсци. После Другог светског рата образовали су три домаћинства и у Кулиновцима, а по једно у Београду и Сарајеву.

ДРАГУТИНОВИЋИ (3 к, Никољдан) су Старовлашани. Протоколи умрлих кажу да је 1892. у Атеници умро Благоје (45), рођен у Лепојевићима, а пре њега Јован (52), такође рођен у Лепојевићима.³⁰ Презименом чувају успомену на неког претка Драгутина. У Чачку имају пет, у селу Лозници два и у Београду једно домаћинство.

27. Исто.

28. Исто.

29. Податак са споменика у Доњем атеничком гробљу.

30. Као под 16.

ШИПЕТИЋИ (3 к, Аранђеловдан) су прешли из драгачевског Граба 1910. године. Неки њихови преци помињу се, међутим, у документима првих деценија XIX века. По свој прилици, дакле, они су у Атеници одавно баштинили некаква имања. Није јасно порекло овог презимена. Алекса Шипетић из Чачка тврдио је да су потомци неког Руса Шинетова. После 1950. године у Чачку и у Београду засновали су по два домаћинства.

ВУЈОВИЋИ (4 к, Никољдан) такође су Драгачевци. Године 1896. у Атеници је преминуо Радоје Вујовић (30), „рођен у селу Грабу, ср[ез] драгачевски”, пише му на споменику. Овај род презименом упућује на неког претка Вуја. Иначе, даљим пореклом су из Трћа – Смиљевца у Моравичком Старом Влаху. Из Граба су се у Атеницу пресељавали у више наврата.

ЈАЊИЋИ I (3 к, Аранђеловдан) кажу да су 1876. године дошли „од Пећи”. Међутим, протокол умрлих бележи да је 1932. у Атеници преминуо Алекса Јањић (75), рођен у Буковику код Нове Вароши.³¹ Могуће је да су у Буковик доспели „од Пећи”.³¹ У том старовлашском селу основно презиме им је Курћубић, а помоћно Јањић.³² На некакво име упућује презиме овог рода. Два домаћинства имају у Чачку.

ЈАЊИЋИ II (5 к, Никољдан): Велисав се 1895. године преселио из драгачевских Горачића на своје имање пошто је изучио абаџијски занат и пошто се оженио; други су стизали и касније (после Првог и после Другог светског рата).³³ Презименом чувају успомену на неког претка. После Другог светског рата четири домаћинства засновали су у Београду, по два у Чачку и Љубљани, а по једно у Краљеву, Ровињу и Макарској.

ЂИРОВИЋИ (1 к, Никољдан) су дошли из старовлашког Трудова: тамо је рођен Радоје, који је као педесетогодишњак преминуо у Атеници 1892.³⁴ Од имена претка Ђира добили су презиме. Једно домаћинство имају и у Чачку.

РАЂЕНОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су 1892. године прешлаци из драгачевских Горачића, а пореклом су из Лучана (Драгачево). Презименом чувају успомену на претка Рађена. Вељко Рађеновић више живи у Чачку, него у Атеници.

31. Исто.

32. Податак је добијен од Синише Дилларића, судије у пензији, публицисте из Чачка.

33. Казивања припадника овог рода.

34. Као под 16.

ПРЕЛИЋИ (2 к, Никољдан) су стигли у Атеницу из чачнске Жежевице 1902. године. На некакав надимак упућује, како сами тврде, њихово презиме. После Другог светског рата образовали су по једно домаћинство и у Чачку и Београду.

ТРИПКОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су из старовлашке Пресеке дошли у чачанску Бањицу, одакле су прешли у Атеницу. Ово потврђују и документа: Вуле Трипковић пописан је 1863. године у Бањици, а преминуо је као шездесетогодишњак у Атеници знатно касније, с тим што се наглашава да је рођен у Пресеци.³⁵ Овај род презименом чува успомену на претка Трипка. После Другог светског рата образовали су једно домаћинство у Београду, а два у Чачку.

ВУЧИЋЕВИЋИ (5 к, Јовањдан и Аранђеловдан) су из Моравичког Старог Влаха. Ово сведочи и протокол умрлих: у Сивчини је рођен Вуле Вучићевић (80), који је 1935. преминуо у Атеници.³⁶ Од имена претка Вучића изведено им је презиме.

ГЛАВОЊИЋИ (7 к, Никољдан) су после 1880. године прешли из драгачевских Горачића. Протокол умрлих каже да је у Атеници 1935. преминуо Радован Главоњић (55) рођен у Горачићима.³⁷ Други су се, на своја имања, доселили после 1950. године. Старије презиме им је Баковић, а ново је од надимка. Једно домаћинство имају у Крагујевцу.

ПЛАЗИНИЋИ (2 к, Никољдан): Гајо из Губереваца (Драгачево) је од пре шест деценија домазет у раније досељеним Главоњићима. Презиме овог рода упућује на речи лаз, оплазина.

НОВИТОВИЋИ (6 к, Аранђеловдан) су пред Први светски рат досељени из Добраче код Ариља, а даљим пореклом су Никшићи. Презименом чувају успомену на неког претка Новита. По једно домаћинство засновали су у Смедереву и Немачкој.

ЧУБРАКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су, долазећи из златиборског Љубиша, засновали породицу 1905. године у Атеници. Презиме овог рода изведено је из надимка.

ЈОВИЧИЋ (1 к, Никољдан) су Драгачевци. Ово сведоче и протоколи умрлих: у Атеници је 1918. преминуо Јован (40), рођен у Грабу, а 1928 – Никола (54), такође рођен у Грабу.³⁸ На име неког претка упућу-

35. Исто.

36. Као под 16.

37. Исто.

38. Исто.

је њихово презиме. Одскоро једно домаћинство имају и у Горњем Милановцу.

СТЕВАНЧЕВИЋИ (11 к, Лучиндан) су такође приспели из драгачевског Граба: тамо је рођен Обрад (50), који је 1918. преминуо у Атеници.³⁹ Даљим пореклом су Никшићи. Од имена претка Стевана образовано им је презиме. После 1950. године два домаћинства засновали су у Чачку, три у Београду, а по једно у чачанској Виљуши и у Мрчајевцима.

ЈЕЛУШИЋИ (2 к, Ђурђиц) су такође из Граба: тамо је рођен Петроније који је као четрдесетогодишњак преминуо у Атеници 1932.⁴⁰ Није јасно порекло овог презимена. Живе и у две куће у Чачку и једној у Бијељини.

ИЛИЋИ I (8 к, Никољдан) су 1907. године стигли из Трудова код Нове Вароши. На претка Илију подсећа њихово презиме. По једно домаћинство имају и у Чачку и Београду. (Занимљива је појединост да се пре њих у Атеници помињу неки старији Илићи, које нисмо успели да идентификујемо).

ПАНТОВИЋИ (1 к, Никољдан): Светислав се пред Први светски рат призетио из Кулиноваца у Раковиће (којих више нема). Старо презиме им је Бугарчић, а ново је образовано од имена претка Панта Бугарчића, који се помиње у документима после Другог српског устанка. У Београду живе у четири, а у Чачку у два домаћинства.⁴¹

РАДОВАНОВИЋИ (2 к, Јовањдан – 20. јануар) су дошлаци из чачанских Милићеваца. Стигли су некако када и Пантовићи. Име неког претка Радована чувају у свом презимену.

ТЕРЗИЋИ (3 к, Ђурђевдан) су Златиборци: у тамошњем Љубишу рођен је Владислав (62) који је 1935. године преминуо у Атеници.⁴² Презиме овог рода потврђује да су им преци били терзије. Једно домаћинство имају и у Љубљани.

РАДОСАВЉЕВИЋИ I (1 к, Аранђеловдан): Милић је досељен 1910. године из драгачевског Лиса. На неког претка Радосава упућује њихово презиме.

39. Податак из протокола умрлих.

40. Исто.

41. Подаци добијени од Милољуба С. Пантовића, новинара и публицисте из Чачка (рођен у Атеници).

42. Као под 39.

РАДОСАВЉЕВИЋИ II (1 к, Атанђеловдан): Мићо је 1910. године дошао из драгачевске Котраже. Овај род презименом чува успомену на претка Радосава, за кога не знају када је живео.

ПАУНОВИЋИ (5 к, Лучиндан) су прешлаци из оближње чачанске Виљуше – у Атеници су се настанили 1917. године. Иначе су Никшићи. Име претка Пауна задржало се у њиховом презимену. После Другог светског рата пет домаћинства засновали су у Чачку, а једно у Панчеву.

ИЛИЋИ II (5 к, Никољдан) су из драгачевског Граба: тамо је рођен Радисав, који је 1923. године преминуо у Атеници.⁴³ На претка Илију подсећа презиме овог рода. У Чачку имају три куће.

ПОПОВИЋИ (2 к, Никољдан) су стигли 1933. године из старовлашке Брезове. Преци су им били свештеници-попови, што потврђује и само презиме овог рода. После 1960. године по једно домаћинство засновали су и у Чачку, Београду и Трстенику.

СИМОВИЋИ (2 к, Никољдан) су 1925. године стигли у Атеницу из драгачевске Котраже. Презименом се сећају претка Сима.

КОСТИЋИ (1 к, Никољдан) су дошлаци од 1919. године из драгачевских Ртију. На претка Косту упућује њихово презиме.

РОГОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су доселци из Сивчине у Моравичком Старом Влаху. У Атеници су свили породични дом 1928. године. На некакав надимак подсећа њихово презиме.

ПРОПАДОВИЋИ (2 к, Никољдан) су из драгачевске Рогаче: тамо је рођен Бранко који је као осмогодишњак преминуо 1924. у Атеници.⁴⁴ Иначе, даљим пореклом су Никшићи, Старије презиме им је Пропадало – изведено од некаквог надимка. Два домаћинства образовали су и у Чачку.

ЈОВАНОВИЋИ (2 к, Никољдан) су нешто раније приспели из старовлачких Мочиоца. Име претка Јована чува се у њиховом презимену. Два домаћинства имају и у Чачку.

КРУНИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су Моравичани. Ово потврђује и један споменик у Доњем атеничком гробљу: „Чедо Чедомир М. Крунић чувени домаћин из Васиљевића општине ковиљске срез моравички доцније из Атенице”. На реч круна (можда и женско име Круна) подсе-

43. Исто.

44. Исто.

ћа презиме овог рода. Једно домаћинство засновали су после 1945. године у Сједињеним Америчким Државама, а касније једно и у Београду.

ЈОЛОВИЋИ (3 к, Врачеви) су из драгачевске Лисе. Пред Други светски рат Александра Јоловића усинио је Вукосав Милорадовић, који се из чачанског села Заблаћа призетио у Кулиновце, одакле су прешли у Атеницу. Овај род презименом чува сећање на неког претка Јола, за кога не знају када је живео.

ОСТОЈИЋИ (1 к, Бурђевдан) су из Старог Влаха стигли у Атеницу: у Комаранима је рођен Тимотије који је као седамдесетогодишњак преминуо у Атеници 1934. Већи део овог рода живи у суседној Лозници. У презимену овог рода налази се име претка Остоје.

БЛАГОЈЕВИЋИ (3 к, Аранђеловдан) су пред Први светски рат прешли из Чачка – дошли су на имање свога ујака, трговца Стевана Недељковића Ћоса. Иначе, старином су из околине Пљеваља. Презименом чувају успомену на претка Благоја. Живе и у Чачку.

СЛАВКОВИЋИ (2 к, Митровдан): Миладин је пре Првог светског рата дошао у Трnavу из драгачевских Ртију, а касније (1940) прешао у Атеницу. Име претка Славка налази се у корену презимена овог рода. После Другог светског рата два домаћинства засновали су у Чачку, а по једно и у Београду и Ваљеву.

ПАЈИЋИ (- к) су после Првог светског рата досељени из околине Ужица, али их више нема у Атеници. Презименом чувају успомену на претка Паја. По једно домаћинство закућили су у Нишу и Марибору.

НЕШОВИЋИ (1 к, Јовањдан) су истоветни са оним у суседним Кулиновцима. Стигли су из Старог Влаха у Атеницу 1876. године. На претка Неша подсећа њихово презиме.

САВОВИЋИ (1 к) су 1941. године досељени из Македоније. Презименом чувају успомену на претка Сава. После Другог светског рата засновали су домаћинства у Чачку и Београду.

ЉУБОЈЕВИЋИ (- к, Трипундан): Мићо се из старовлашких Челица после Првог светског рата (1919. године) настанио у Атеници. Ни су знали када је живео предак Љубоје, од кога су добили овакво презиме. Изумрли су 1990. године.

МИШОВИЋИ (- к): Милутин је после Првог светског рата прешао из Кулиноваца у Атеницу на своје имање. Презиме овог рода обра-

зовано је од имена Миша Рошића, који је после Другог српског устанка доселио из Херцеговине у Кулиновце. После Другог светског рата по једно домаћинство образовали су у Пули, Београду и Швајцарској.

ШУКОВИЋИ (- к) су били пореклом из Жљеба у Црној Гори, где је рођен Радојица, који је умро у Атеници 1918. године. Није јасно порекло презимена овог рода, ако не упућује на некакв надимак. Пред Други светски рат једно домаћинство засновали су у Чачку.

ВИТОРОВИЋИ (6 к, Никољдан) су Златиборци: у тамошњој Белој Реци рођен је Младен, који је 1926. године преминуо у Атеници.⁴⁵ Презименом чувају успомену на претка Витора. У Чачку и Словенији засновали су по једно домаћинство.

МИЈАТОВИЋИ (1 к): Мијат се доселио из Прилика код Ивањице после Првог светског рата. На претка Мијата упућује њихово презиме.

СТОЈАНОВИЋИ (3 к) су нешто касније стигли из Драгојевца код Ариља. На претка Стојана подсећа њихово презиме. Један Стојановић је официр Војске Југославије.

МИЛОШИЋИ (- к) су стари атенички род, у чијем презимену чува се име претка Милоша. Више их нема у овом селу. После Другог светског рата два домаћинства засновали су у Краљеву, а једно у Београду.

СТАНИЋИ (- к, Аранђеловдан) су, такође, стари род. И њихово презиме упућује на претка. Једно домаћинство имају у Кулиновачком Пољу (Чачак).

РАВНИЧАНИ су се 1920. године одселили у Београд. Од речи равница образовано им је презиме.

СТЕВАНИЋИ такође више не живе у Атеници. Стари су досељенички род. Презименом чувају успомену на претка Стевана. У Чачку имају два, а у Немачкој једно домаћинство.

ДУЊИЋИ, пореклом из Гоња код Сјенице, одселили су се у Чачак. Од женског имена Дуња образовано им је презиме.

БОРИЧИЋИ (1 к) су стари досељенички род. Није утврђено одакле су дошли из правца Старог Влаха. Презименом чувају успомену на неку Борику.

45. Исто.

ГЛИШИЋИ, који су после Првог светског рата приспели из драгачевске Краварице и чије презиме упућује на име претка Глиша, образовали су четири домаћинства у Чачку, а једно у Београду.

ИКОДИНОВИЋИ, који су из Гуче досељени 1900. и чије је презиме изведено од имена претка Икодина, одсељени су у Лозницу, Вапу (Чачак) и Смедеревску Паланку (по једно домаћинство).

ПЕТРОВИЋИ (1 к) су давно дошли у Атеницу, није утврђено откуда. Презименом се сећају претка Петра. Одсељени су у Чачак, где имају једно домаћинство.

После Другог светског рата, нарочито од 1950. године, Атеница је интензивно насељавана. И ти родови носе презимена изведена из имена, занимања или надимака предака. Изузеци су ретки.

Досељени су:

АЋИМОВИЋИ (1 к) из Слатине (Чачак), АЛЕКСИЋИ (2 к) из Жаочана (Чачак), АЈДАЧИЋИ (1 к) из Лисе (Драгачево), АВРАМОВИЋИ I (2 к) из Чедова (Сјеница), АВРАМОВИЋИ II (1 к) из Глеђице (Ивањица), АНЂЕЛКОВИЋИ (1 к) из Бањске (Косовска Митровица), АНИЧИЋИ (1 к) из Глеђице (Ивањица), АНДРИЋИ (1 к) из Горње Вишњевице (Коњиц), АКСЕНТИЈЕВИЋИ (1 к) из Рашке, АНГЕЛОВИ (1 к) из Чачка и АРСИЋИ (1 к) из Босне;

БЈЕЛИЋИ (1 к) су из Ђурашића (Пријеполје), БОЖОВИЋИ (1 к) из Брусника (Ивањица), БРКИЋИ (1 к) из Обрежа (Варварин), БЕЖАНИЋИ (2 к) из Каоне (Драгачево), БИСЕНИЋИ (2 к) из Рајца (Чачак), БРАЈОВИЋИ (2 к) из Гоња (Сјеница), БОШКОВИЋИ I (4 к) из Царичине (Сјеница), БОШКОВИЋИ II (2 к) из Премеће (Чачак), БЕЛОПАВЛОВИЋИ (1 к) из Ласца (Краљево), БЈЕЛОПАВЛИЋИ (1 к) из Биједића (Бијело Поље), БЕШЕВИЋИ (4 к) из Рајца (Чачак), БОЈОВИЋИ I (1 к) из Мишевића (Нова Варош), БОЈОВИЋИ II (2 к) из Васиљевића (Ивањица), БОЈОВИЋИ III (1 к) из Ковиља (Ивањица), БРАНКОВИЋИ (2 к) из Премеће (Чачак), БОГДАНОВИЋИ I (3 к) из Куманице (Ивањица), БОГДАНОВИЋИ II (1 к) из Зубиног Потока, БОГДАНОВИЋИ III (1 к) из Милочаја (Краљево), БРКОВИЋИ (1 к) из Бурђе (Нова Варош), БИОЧАНИ (2 к) из Брњице (Сјеница), БАКОВИЋИ (1 к) из Ерчега (Ивањица), БОДИЋИ (1 к) из Горачића (Драгачево), БАБИЋИ (1 к) из Пећи, БОЖАНИЋИ (1 к) из Ораховца, БАСАРИЋИ (1 к) из Губереваца (Драгачево) и БОГАВЦИ (1 к) из Медовина (Ивањица);

ВЕЛКОВСКИ (1 к) из Чачка (а пореклом из Велеса у Македонији), ВИЛОТИЈЕВИЋИ (1 к) из Рогаче (Драгачево), ВИШЊИЋИ (1 к) из Глеђице (Ивањица), ВАСИЉЕВИЋИ I (10 к) из Горачића (Драгачево), ВАСИЉЕВИЋИ II (1 к) из Горачића (Драгачево), ВАСИЉЕВИЋИ III (2 к) из Правошева (Пријеполје), ВУЈОВИЋИ I (3 к) из Бачија (Сјеница), ВУЈОВИЋИ II (4 к) из Трнавe (Чачак), ВУЈОВИЋИ III (1 к) из Горачића (Драгачево), ВУКАЈЛОВИЋИ (3 к) из Губереваца (Драгачево), ВИДИЋИ (1 к) из Ровина (Ивањица), ВРАТОЊИЋИ (1 к) из Лисе (Ивањица), ВРАНИЋИ (1 к) из Чедова (Сјеница), ВУКОВИЋИ (1 к) из Врсјенице (Сјеница), ВУЛИШИЋИ (4 к) из Премеће (Чачак), ВУЛИНОВИЋИ (1 к) из Губереваца (Драгачево), ВЕЛИЧКОВИЋИ I (1 к) из Дренове (Горњи Милановац), ВЕЛИЧКОВИЋИ II (4 к) из Милића (Сјеница), ВУЧИЋЕВИЋИ (2 к) из Милатовића (Драгачево), ВУКИЋЕВИЋИ (2 к) из Милатовића (Драгачево), ВУКОСАВЉЕВИЋИ I (1 к) из Трнавe (Чачак), ВУКОСАВЉЕВИЋИ II (3 к) из Лепојевића (Нова Варош), ВРАНЕШЕВИЋИ (2 к) из Радобуђе (Ариље), ВАСИЛИЋИ I (1 к) из Бањице – Жежевица (Чачак), ВАСИЛИЋИ II (2 к) из Трудова (Нова Варош), ВУКАШИНОВИЋИ (2 к) из Горачића (Драгачево), ВЕСКОВИЋИ (2 к) из Горичана (Чачак), ВЈЕТРОВИЋИ (1 к) из Штиткова (Нова Варош), ВЕЉОВИЋИ I (2 к) из Горачића (Драгачево), ВЕЉОВИЋИ II (1 к) из Катрге (Чачак), ВОЛИНОВИЋИ (6 к) из Дунишића (Сјеница), ВЕСЕЛИНОВИЋИ I (2 к) из Жежевице (Чачак), ВЕСЕЛИНОВИЋИ II (2 к) из Горачића (Драгачево), ВУЛОВИЋИ (1 к) из Средње Реке (Ивањица), ВЕЛИЧИЋИ (2 к) из Каоне (Драгачево), ВАРКУЉЕ (1 к) из Сегедина (Мађарска), ВУЧЕТИЋИ (1 к) из Жежевице (Чачак), ВАСИЛИЈЕВИЋИ I (1 к) из Живице (Драгачево) и ВАСИЛИЈЕВИЋИ II (1 к) из Сивчине (Ивањица);

ГАВРИЛОВИЋИ I (1 к) су из Рудника (Горњи Милановац), ГАВРИЛОВИЋИ II (2 к) из Рајца (Чачак), ГОБЕЉИЋИ (2 к) из Шушуре (Сјеница), ГРУЈИЧИЋИ (2 к) из Премеће (Чачак), ГЛAVOЊИЋИ II (1 к) из Граба (Драгачево, а пореклом су од истоименог рода у Горачићима), ГАЈОВИЋИ (1 к) из Накучана (Горњи Милановац), ГАБОРОВИЋИ (1 к) из Негришора (Драгачево), ГАГРИЧИЋИ (1 к) из Трудова (Нова Варош), ГЊАТОВИЋИ (1 к) из Билишана (Обровац), ГАЧИЋИ (1 к) из Срезојеваца (Горњи Милановац), ГЕРЗИЋИ (2 к) из Лучана (Драгачево – потичу из драгачевске Виче), ГИЗДАВИЋИ (1 к) из Девића (Ивањица), ГРУЈОВИЋИ (2 к) из Премеће (Чачак), ГЕМАЉЕВИЋИ (1 к) из околине Сјенице и ГУГЛИ (1 к) из Ниша;

ДРАГОВИЋИ (5 к) су из Рајца (Чачак), ДРОБЊАЦИ (2 к) из Трудова (Нова Варош), ДУМИЋИ (2 к) из Гоња (Сјеница), ДУКАНЦИ (1 к) из Осонице (Ивањица), ДИШИЋИ (1 к) из Брановине (Нови Пазар), ДУКИЋИ (1 к) из Горњег Дубца (Драгачево), ДАРИЈЕВИЋИ (1 к) из Прилика (Ивањица), ДРАГОЈЛОВИЋИ (1 к) из Реке (Краљево), ДАВИДОВИЋИ I (2 к) из Горачића (Драгачево), ДАВИДОВИЋИ II (1 к) из Нове Вароши, ДРАШКОВИЋИ (1 к) из Мочиоца (Ивањица) и ДОСТАНИЋИ (1 к) из Турице (Драгачево);

БОКИЋИ I (1 к) су из Косовице (Ивањица), БОКИЋИ II (1 к) из Коритника (Ивањица), БУРОВИЋИ I (2 к) из Рајца (Чачак), БУРОВИЋИ II (2 к) из Кушића (Ивањица), БУРОВИЋИ III (1 к) из Скивјана (Ђаковица), БУРОВИЋИ IV (1 к) из Гуче (Драгачево), БОКОВИЋИ I (1 к) из Ровина (Ивањица), БОКОВИЋИ II (3 к) из Добрача (Ариље), БОКОВИЋИ III (1 к) из Грабовице (Горњи Милановац), БОКОВИЋИ IV (1 к) из Трудова (Нова Варош), БОРЂЕВИЋИ (1 к) из Виче (Драгачево), БОРИЋИ (1 к) из Доњег Статовца (Прокупље), БЕНАДИЋИ (1 к) из Губереваца (Драгачево) и ЂАКОВИЋИ (1 к) из Босне;

ЕРИЋИ (1 к) су из Заблаћа (Чачак), а ЕЛВЕЋИ (2 к) из Ђаковичких Селаца (Осјек);

ЖИВКОВИЋИ (4 к) су из Трнаве (Чачак);

ЗАРИЋИ (1 к) су из Кушића (Ивањица), ЗОРИЋИ (1 к) из Божећића (Нова Варош), ЗЕЧЕВИЋИ (2 к) из Доњег Дубца (Драгачево), ЗОЂЕВИЋИ (2 к) из Рогаче (Драгачево), ЗЕКОВИЋИ (1 к) из Соколца у Босни, ЗИМОЊИЋИ (6 к) из Горачића (Драгачево);

ИВКОВИЋИ (1 к) су из Бугариња (Прешево), ИКОНИЋИ (3 к) из Бањице (Чачак), ИЛИЈЕВИ (1 к) из Ракита (Бабушница), ИВАНЧЕВИЋИ (1 к) из Овчар Бање (Чачак), а ИГЊЕВИЋИ (1 к) из Остре (Чачак);

ЈАЋИМОВИЋИ (1 к) су из Обудовца (Босански Шамац), ЈОВИЋЕВИЋИ I (1 к) из Ерчега (Ивањица), ЈОВИЋЕВИЋИ II (2 к) из Осонице (Ивањица), ЈАНКОВИЋИ (1 к) из Гошева (Сјеница), ЈОЛОВИЋИ (1 к) и Лисе (Ивањица), ЈОКСИЋИ (1 к) из Жежевице (Чачак), ЈОВАНЧЕВИЋИ (3 к) из Смиљевца (Ивањица), ЈЕЛИКИЋИ (2 к) из Божећића (Нова Варош), ЈЕВЕРИЦЕ (2 к) из Мочиоца (Ивањица), ЈЕРИНИЋИ (1 к) из Горачића (Драгачево), ЈОКИЋИ (1 к) из Бесеровине (Бајина Башта), ЈЕВРЕМЧЕВИЋИ (4 к) из Горачића (Драгачево),

ЈОВОВИЋИ (2 к) из Лисе (Ивањица), ЈАКОВЉЕВИЋИ (4 к) из Аљиновића (Пријеполје), ЈЕКИЋИ I (3 к) из Граба (Нови Пазар), ЈЕКИЋИ II (1 к) из Медовина (Ивањица), ЈОВАНОВИЋИ I (3 к) из Брекова (Ариље), ЈОВАНОВИЋИ II (3 к) из Мушковине (Пријеполје), ЈОВАНОВИЋИ III (1 к) из Милатовића (Драгачево), ЈОВАНОВИЋИ IV (1 к) из Ртију (Драгачево), ЈОВАНОВИЋИ V (1 к) из Радаљева (Ивањица) и ЈАЊИЋИ (10 к) из Горачића (Драгачево);

КИКОВИЋИ (2 к) су из Гоња (Сјеница), Кривокуће (4 к) из Смиљевца (Ивањица), КОВАЧЕВИЋИ (2 к) из Краварице (Драгачево), КНЕЖЕВИЋИ I (1 к) из Кнежевића (Плужине), КНЕЖЕВИЋИ II (2 к) из Липнице (Чачак), КНЕЖЕВИЋИ III (1 к) из Богданице (Горњи Милановац), КНЕЖЕВИЋИ IV (1 к) из Драгојевића (Сјеница), КОСТИЋИ (2 к) из Ртију (Драгачево), КОСТИЋИ II (1 к) из Доњег Душника (Гацин Хан), КАПЛАРЕВИЋИ I (1 к) из Брезовица (Чачак), КАПЛАРЕВИЋИ II (10 к) из Милатовића (Драгачево), КИЋАНОВИЋИ I (2 к) из Рајца (Чачак), КИЋАНОВИЋИ II (1 к) из Брђана (Горњи Милановац), КУЧИ (1 к) из Корита (Бијело Поље), КРАСИЋИ (4 к) из Штавља (Сјеница), КУЗМАНОВИЋИ I (1 к) из Котраже (Драгачево), КУЗМАНОВИЋИ II (1 к) из Остре (Чачак), КУЗМАНОВИЋИ III (1 к) из Трнавe (Чачак), КРСТИЋИ (1 к) из Бањице (Чачак), КОНЕСКИ (1 к) из Дреноваца (Прилеп), КОРИЋАНЦИ (2 к) из Властелица (Драгачево), КАРОВИЋИ (1 к) из Мрчајеваца (Чачак), КУРЋУБИЋИ (1 к) из Брезове (Ивањица), КУРТИЋИ (1 к) из Штиткова (Нова Варош), КАЉЕВИЋИ (1 к) из Гривске (Ариље), КРУНИЋИ (1 к) из Парменца (Чачак), КИЈЕВЧАНИНИ (1 к) из Плешина (Рашка), КУВЕКАЛОВИЋИ (2 к) из Мочиоца (Ивањица), КАРАЦИЋИ (3 к) из Доњег Дубца (Драгачево), КОПУНОВИЋИ (3 к) из Буковика (Нова Варош), КОТУРОВИЋИ (2 к) из Доброг Дола (Ивањица) и КОЛАКОВИЋИ (1 к) из Косовице (Ивањица);

ЛУЧИЋИ (1 к) из Миоковаца (Чачак), ЛАЗОВИЋИ I (1 к) из Прилика (Ивањица), ЛАЗОВИЋИ II (1 к) из Бреснице (Чачак), ЛАЗОВИЋИ III (1 к) из Липнице (Чачак), ЛАЗОВИЋИ IV (2 к) из Премеће (Чачак), ЛУКОВИЋИ I (7 к) из Премеће (Чачак), ЛУКОВИЋИ II (2 к) из Врсјенице (Сјеница), ЛУКОВИЋИ III (1 к) из Глеђице (Ивањица), ЛЕПОСАВИЋИ (2 к) из Глеђице (Ивањица), ЛОНЧАРЕВИЋИ (1 к) из Блажева (Нови Пазар), ЛАКОВИЋИ (9 к) из Мишевића (Нови Пазар), ЛИШАНИ (1 к) из Доброг Дола (Ивањица), а ЛАЦМАНОВИЋИ (2 к) из Плеваља;

ЉУЈИЋИ (3 к) су из Правошева (Пријепоље), а ЉУБИСАВЉЕВИЋИ (1 к) из Премеће (Чачак);

МАТОВИЋИ I (1 к) су из Долца (Нови Пазар), МАТОВИЋИ II (1 к) из Трнавe (Чачак), МАТОВИЋИ III (2 к) из Пресеке (Ивањица), МИЛУНОВИЋИ (2 к) из Виљуше (Чачак), МАРИНКОВИЋИ I (1 к) из Трнавe (Чачак), МАРИНКОВИЋИ II (1 к) из Девића (Ивањица), МАЦАРЕВИЋИ (1 к) из Слатине (Чачак), МИЛУТИНОВИЋИ I (1 к) из Самаиле (Краљево), МИЛУТИНОВИЋИ II (1 к) из Лука (Ивањица), МИРОСАВИЋИ (2 к) из Вучковице (Драгачево), МИЉИЋИ (2 к) из Котраже (Драгачево), МАКСИМОВИЋИ I (1 к) из Прилика (Ивањица), МАКСИМОВИЋИ II (1 к) из Смиљевца (Ивањица), МАКСИМОВИЋИ III (1 к) из Жаочана (Чачак), МИЈАИЛОВИЋИ I (3 к) из Куманице (Ивањица), МИЈАИЛОВИЋИ II (1 к) из Горње Краварице (Драгачево), МИЈАИЛОВИЋИ III (1 к) из Пребрeze (Блаце), МИЈАИЛОВИЋИ IV (1 к) из Цоковића (Нови Пазар), МАРКОВИЋИ I (1 к) из Губереваца (Драгачево), МАРКОВИЋИ II (1 к) из Горачића (Драгачево), МАРКОВИЋИ III (1 к) из Доброг Дола (Ивањица), МАРКОВИЋИ IV (2 к) из Трнавe (Чачак), МИЛОШЕВИЋИ I (1 к) из Премеће (Чачак), МИЛОШЕВИЋИ II (1 к) из Косовске Митровице, МАРИЋИ (1 к) из Ерчега (Ивањица), МУНИЋИ (3 к) из Дружинића (Сјеница), МАРИЧИЋИ (1 к) из Комадина (Ивањица), МАЈСТОРОВИЋИ (2 к) из Брезовица (Чачак), МИЛОВАНЧЕВИЋИ (1 к) из Крстаца (Драгачево), МИЛЕКИЋИ (2 к) из Брезовица (Чачак), МИТРОВИЋИ (1 к) из Милићевог Села (Пожега), МИРКОВИЋИ (1 к) из Бањице (Чачак), МИХАЈЛОВИЋИ (2 к) из Павље (Нови Пазар), МИНИЋИ (1 к) из Накучана (Горњи Милановац), МОМИРОСКИ (1 к) из Дреноваца (Прилеп), МАТИЈЕВИЋИ (1 к) из Нове Вароши, МАНАСИЈЕВИЋИ (1 к) из Горњег Села (Врање), МИЛИКИЋИ (2 к) из Бискупића (Пријепоље), МИЛАДИНОВИЋИ (1 к) из Рајца (Чачак), МИЛЕНКОВИЋИ (2 к) из Лука (Ивањица), МИЈУШКОВИЋИ (2 к) из Вионице (Ивањица), МИЈАТОВИЋИ (2 к) из Вучковице (Драгачево), МАНДИЋИ (1 к) из Трнавe (Чачак), МЛАЂЕНОВИЋИ (4 к) из Крстаца (Сјеница), МИЛОВАНОВИЋИ (3 к) из Прилика (Ивањица), а МИЛИЋЕВИЋИ (1 к) из Дајића (Ивањица);

НЕШИЋИ (1 к) су из Беле Паланке, НИКОЛИЋИ I (1 к) из Дедеваца (Краљево), НИКОЛИЋИ II (3 к) из Ртију (Драгачево), НИКОЛИЋИ III (1 к) из Новог Пазара, НИКОЛИЋИ IV (2 к) из Риђага (Чачак), НОВАКОВИЋИ (4 к) из Гоња (Сјеница), НЕШОВИЋИ (1 к) из

Глеђице (Ивањица), НИКШИЋИ (3 к) из Доњег Дубца (Драгачево) и НИЦОВИЋИ (1 к) из Трнавe (Чачак);

ОБУЋИНЕ (1 к) су из Буковика (Нова Варош), ОЦОКОЉИЋИ (1 к) из Лиса (Драгачево), ОБРАДОВИЋИ I (1 к) из Лубнице (Иванград), а ОБРАДОВИЋИ II (3 к) из Дубраве (Ивањица);

ПЕТКОВИЋИ (9 к) су из Горачића (Драгачево), ПЕШИЋИ I (5 к) из Гоња (Сјеница), ПЕШИЋИ II (4 к) из Медовина (Ивањица), ПЕШИЋИ III (1 к) из Ерчега (Ивањица), ПЕШИЋИ IV (1 к) из Мишевића (Нова Варош), ПАЈОВИЋИ I (2 к) из Жевице (Чачак), ПАЈОВИЋИ II (2 к) из Горачића (Драгачево), ПЕШАКОВИЋИ (4 к) из Исева (Лепосавић), ПОЛИЋИ (1 к) из Брезне (Прибој), ПРЕЛИЋИ I (2 к) из Мишевића (Нова Варош), ПРЕЛИЋИ II (2 к) из Рајца (Чачак) ПАРЕЗАНОВИЋИ I (4 к) из Куманице (Ивањица), ПАРЕЗАНОВИЋИ II (1 к) из Бањице (Чачак), ПАВЛОВИЋИ I (1 к) из Заблаћа (Чачак), ПАВЛОВИЋИ II (1 к) из Сурдула (Врање), ПИПЕРИ (1 к) из Пећи, ПЕТРОВИЋИ I (3 к) из Горачића (Драгачево), ПЕТРОВИЋИ II (1 к) из Пожеге, ПЕТРОВИЋИ III (2 к) из Шушура (Сјеница), ПРТЕЊАЦИ (2 к) из Котраже (Драгачево), ПЕТАКОВИЋИ (4 к) из Дружинића (Сјеница), ПЕТРИЋИ (3 к) из Горачића (Пријеполје), ПАУНОВИЋИ I (10 к) из Урсуга (Сјеница), ПАУНОВИЋИ II (3 к) из Буковика (Нова Варош), ПЕРИШИЋИ I (2 к) из Горачића (Драгачево), ПЕРИШИЋИ II (2 к) из Вионице (Ивањица), ПЛАЗИНИЋИ I (3 к) из Горачића (Драгачево), ПЛАЗИНИЋИ II (2 к) из Губереваца (Драгачево), ПЕЈОВИЋИ (1 к) из Премеће (Чачак), ПОПОВИЋИ (1 к) из Горачића (Драгачево), ПУРИЋИ (1 к) из Радијевића (Нова Варош), ПАЛИБРЦИ (2 к) из Ерчега (Ивањица), ПЕРОВИЋИ (1 к) из Горње Краварице (Драгачево) и ПЕЈУШКОВИЋИ (1 к) из Пећи;

РАДИЧЕВИЋИ (1 к) из Горње Краварице (Драгачево), РАДОШЕВИЋИ (2 к) из Ивањице, РАДИВОЈЕВИЋИ (1 к) из Вучковице (Драгачево), РАКИЋИ (1 к) из Дубнице (Свилајнац), РУДИНЦИ (3 к) из Горњег Дубца (Драгачево), РАЈИЋИ (1 к) из Бањице (Чачак), РАДОСАВЉЕВИЋИ (2 к) из Губереваца (Драгачево), РАКОЊЦИ (1 к) из Сјенице, РАДИСАВЧЕВИЋИ (1 к) из Жаочана (Чачак), РИСТИЋИ (1 к) из Турице (Драгачево), РАДОВАНОВИЋИ I (2 к) из Виче (Драгачево), РАДОВАНОВИЋИ II (2 к) из Бањице (Чачак), РАЈЕВИЋИ (3 к) из Јабланице (Ужице), РЕЧЕВИЋИ (5 к) из Дујака (Сјеника), РУЖИЧИЋИ (3 к) из Горачића (Драгачево), РАНКОВИЋИ (2 к) из Виче (Драгачево), РАКИЋЕВИЋИ (1 к) из Губереваца (Драгачево), РУЖИЋИ (4 к) из Милатовића (Драгачево), РАКОВИЋИ I (1 к)

из Горачића (Драгачево), РАКОВИЋИ II (2 к) из Бачија (Сјеница), РАДОВИЋИ (3 к) из Пољица (Нови Пазар), РАДОСАВЉЕВИЋИ (3 к) из Горачића (Драгачево), РАЈАЦИ (1 к) из Брусића (Вишеград), РЕСИМИЋИ (1 к) из Ерчега (Ивањица), РОГОВИЋИ (2 к) из Сивчине (Ивањица);

СТОЈАНОВИЋИ (1 к) су из Горачића (Драгачево), СИМОВИЋИ I (1 к) из Радобуђе (Ариље), СИМОВИЋИ II (6 к) из Бањице (Чачак), СИМЕУНОВИЋИ (1 к) из Вучковице (Драгачево), СТЕВАНОВИЋИ I (1 к) из Мршинаца (Чачак), СТЕВАНОВИЋИ II (5 к) из Горачића (Драгачево), СТЕФАНОВИЋИ (2 к) из Стрнове (Бајина Башта), СПАСОЈЕВИЋИ I (1 к) из Брњице (Сјеница), СПАСОЈЕВИЋИ II (1 к) из Жежевице (Чачак), СПАСОЈЕВИЋИ III (1 к) из Доњег Дубца (Драгачево), СЕНИЋИ (1 к) из Рогаче (Драгачево), СТОЈКОВИЋИ I (2 к) из Врдила (Краљево), СТОЈКОВИЋИ II (1 к) из Доњег Дубца (Драгачево), СТОЈКОВИЋИ III (1 к) из Деспотовца, СТАНИШИЋИ (2 к) из Жаочана (Чачак), СРЕТЕНОВИЋИ (1 к) из Трнаве (Чачак), СЕКУЛИЋИ I (1 к) из Маковишта (Косјерић), САТАРИЋИ (3 к) из Милатовића (Драгачево), СРЕДОЈЕВИЋИ (3 к) из Гоња (Сјеница), СОФИЈАНИЋИ (2 к) из Прилика (Ивањица), СТОЈИЋИ (2 к) из Бањице (Чачак), СИНЂЕЛИЋ (2 к) из Лисе (Ивањица), СТАНКОВИЋИ (2 к) из Горачића (Драгачево), СМАЈЕВИЋИ (2 к) из Трудова (Нова Варош), САВИЋИ (2 к) из Горачића (Драгачево), СТАРОВЛАСИ (1 к) из Рудог (Вишеград), СЛАВКОВИЋИ (2 к) из Витановца (Краљево), СТАНИЋИ I (3 к) из околине Ивањице, СТАНИЋИ II (1 к) из Грађановића (Нови Пазар), СУБОТИЋИ (3 к) из Трнаве (Чачак), САЛИХАГИЋИ (1 к) из Бјелоја (Босански Петровац), СТОЖИНИЋИ (1 к) из Куршумлије, СЕКУЛИЋИ II (1 к) из Петнице (Чачак), СЕКУЛИЋИ III (3 к) из Ерчега (Ивањица), СЈЕНИЧИЋИ (1 к) из Горачића (Драгачево), СТЕВАНИЋИ (1 к) из Ерчега (Ивањица), СТЕВОВИЋИ (1 к) из Дружетића (Горњи Милановац), СПАСОВИЋИ (3 к) из Ерчега (Ивањица), СЕЛАКОВИЋИ (1 к) из Сеништа (Стари Влах), а СТРУГАРИ (1 к) из Цетиња;

ТЕРЗИЋИ I (3 к) из Властелица (Драгачево), ТЕРЗИЋИ II (1 к) из Вапе (Сјеница), ТЕРЗИЋИ III (2 к) из Чипаља (Сјеница), ТРМЧИЋИ I (1 к) из Аљиновића (Пријепоље), ТРМЧИЋИ II (1 к) из Комарана (Нова Варош), ТРМЧИЋИ III (1 к) из Лопижа (Сјеница), ТУТУНОВИЋИ I (1 к) из Слатине (Чачак), ТУТУНОВИЋИ II (3 к) из Премеће (Чачак), ТОДОРОВИЋИ (1 к) из Негришора (Драгачево), ТРИФУНОВИЋИ I (1 к) из Сребренице, ТРИФУНОВИЋИ II (1 к) из Прања-

на (Горњи Милановац), ТРИПКОВИЋИ (2 к) из Милошевог Дола (Пријеполје), ТОШИЋИ (2 к) из Кузмичева (Нови Пазар), ТОПАЛИЋИ (1 к) из Бргула (Вареш), ТОМОВИЋИ (1 к) из Пријеполја, ТОМАШЕВИЋИ (1 к) из Трнавe (Чачак), ТАНАСКОВИЋИ (1 к) из Вранића (Чачак), ТАТОВИЋИ (1 к) из Нове Вароши, ТАСИЋИ (2 к) из Нове Вароши, а ТОМИЋИ (2 к) из Премеће (Чачак);

ЋУБРЦИ (1 к) су из Доброг Дола (Ивањица), ЋИРОВИЋИ (1 к) из Виче (Драгачево), ЋОЉБАШИЋИ (1 к) из Медовина (Ивањица), ЋОСИЋИ (1 к) из Стапара (Ужице), ЋОСОВИЋИ (3 к) из Брезове (Ивањица), ЋУРЧИЋИ I (3 к) из Смиљевца (Ивањица), ЋУРЧИЋИ II (1 к) из Брусника (Ивањица), ЋУРЧИЋИ III (2 к) из Глађице (Ивањица), ЋУРЧИЋИ IV (2 к) из Милатовића (Драгачево), ЋЕРИМАНИ (10 к) из Медовина (Ивањица), ЋЕНДИЋИ I (6 к) из Премеће (Чачак), ЋЕНДИЋИ II (4 к) из Губереваца (Драгачево), и ЋЕНДИЋИ III (3 к) из Доњег Дубца (Драгачево; иначе, сви ови Ћендићи пореклом су из Губереваца);

УСКОКОВИЋИ (1 к) су из Високе (Ариље);

ФИЛИПОВИЋИ (1 к) су из Поздеричића (Вижеград);

ЦУПАРИЋИ (1 к) су из Аљиновића (Пријеполје), ЦВЕТКОВИЋИ I (2 к) из Јездине (Чачак), ЦВЕТКОВИЋИ II (1 к) из Кушића (Ивањица), ЦВЕТКОВИЋИ III (1 к) из Стопање (Трстеник), а ЦОГОЉЕВИЋИ (2 к) из Губереваца (Драгачево);

ЧАПРИЋИ (2 к) су из Брусника (Ивањица), ЧАЛУКОВИЋИ (1 к) из Петнице (Чачак), ЧУБРИЋИ (1 к) из Горачића (Драгачево), ЧАКАРЕВИЋИ I (3 к) из Сугубина (Сјеница), ЧАКАРЕВИЋИ II (2 к) из Котраже (Драгачево), а ЧЕКЕРЕВЦИ (1 к) из Брезове (Ивањица);

ЦАМБАСОВИЋИ (5 к) су из Амзића (Нова Варош);

ШАРЧЕВИЋИ (1 к) су из Лисе (Ивањица), ШУЛУБУРИЋИ (2 к) из Лисе (Ивањица), ШАПОЊИЋИ (2 к) из Мишевића (Нова Варош), ШУНДЕЦИ (1 к) из Тасева (Пријеполје), ШАРКОВИЋИ (1 к) из Плешина (Нови Пазар), ШИМИЋИ (1 к) из Станишевца (Вишеград), ШЉИВИЋИ (1 к) из Трнавe (Чачак), ШАРЦИ (1 к) из Рашке, ШВАБИЋИ (1 к) из Бањице (Чачак), ШУТИЋИ (1 к) из Трнавe (Чачак), ШПАНОВИЋИ (1 к) из Београда, а ШВАЈГАРИ (1 к) из Крања (Словенија).⁴⁶

46. У комплетирању података о досељеницима после Другог светског рата изузетну помоћ аутору овог рада пружио је Славко Прелић, шеф Месне канцеларије у Атеници.

Документа, посебно матична књиге (крштених, венчаних и умрлих), службени државни списи и други записи помињу и неке друге родове, којих више нема на овим просторима.

Тако су у тевтер чибука за 1822. годину унесени, као власници ситне стоке (оваца и коза): СТЕФАНОВИЋИ, КРЛОВИЋИ (касније одсељени у чачанску Лежевицу), АВРАМОВИЋИ (Велисав, највероватније предак Велисављевића), КРЉЕ, ПУАНЦИ (преци Марковића), НОВИЋИ (вероватно преци Средојевића) и МИНИЋИ. Тада се као посебна села помињу Дрвари и Обала. У једном другом тевтеру помнути су: ПОПОВИЋИ (раније ПАЛАЛИЋИ, пресељени у оближњу Лозницу), СИНЋИЋИ, ВИЛИМАНОВИЋИ и ДМИТРОВИЋИ.

Две године касније и тевтер чибука унесени су: КАПЕТАНОВИЋИ, МИЛОВАНОВИЋИ, МИЛУТИНОВИЋИ, ПАЈИЋИ (преци ТЕШОВИЋА, по којима се један атенички потес назива Тешовина и којих више нема у овом селу), МАКСИМОВИЋИ, КРГОВИЋИ (по којима се један потес назива Крговина) и ТОМОВИЋИ.

Један тевтер из 1830. године ЛИШАНЕ-ЛИШАНЧИЋЕ „зна” као НИКОЛИЋЕ. У том тевтеру су и: РАДОЈЕВИЋИ, ПУАНЦИ, АВРАМОВИЋИ, ДМИТРОВИЋИ, СТАФАНОВИЋИ, МИЛОВАНОВИЋИ (Исаило, највероватније предак Исајиловића), АРСЕНИЈЕВИЋИ, НЕНАДОВИЋИ, СЛАВКОВИЋИ (не ови данашњи), МИЛОШЕВИЋИ, МИЈАИЛОВИЋИ, МАЈСТОРОВИЋИ, ЋУСТУПИ, НОВИЧИЋИ, ВИЛИМАНОВИЋИ, ВУКАДИНОВИЋИ, ЋОРИЋИ, ЖУЈОВИЋИ, ЧПРЉЕВИЋИ, ДИВЦИ, ДАВИДОВИЋИ, СТОВРАЗИ, БЕРКОВИЋИ, ГОЈКОВИЋИ, ЈОВАНДИЛОВИЋИ, КОЈИЋИ, ГЛИГОРИЈЕВИЋИ, МАРИНКОВИЋИ, ПОПОВИЋИ (не ови данашњи), ЋЕРАНОВИЋИ.

Године 1839. и: КОЈИЋИ, ГАЛОЊЕ, СТОВРАГОВИЋИ, МИЛОРАДОВИЋИ, НОВОВИЋИ, СЕКУЛИЋИ, ШИЉКОВИЋИ, КРГЕ, МЈАИЛОВИЋИ, ДИМИТРИЈЕВИЋИ, НЕШКОВИЋИ, РАДОСАВЉЕВИЋИ (не данашњи), ЈОКСИМОВИЋИ, АРСЕНИЈЕВИЋИ, НЕНАДОВИЋИ, ТЕШИЋИ...

При попису имовине и лица 1863. године помињу се, поред осталих: ВУЈИНОВИЋИ (ако нису Војиновићи), ТЕШОВИЋИ, МАРИНКОВИЋИ, ЦАМАДАНОВИЋИ (било их и раније), НОВОВИЋИ, ВУКАДИНОВИЋИ, МИЉКОВИЋИ, РАКОВИЋИ, МИЛОШИЋИ, МИЛОРАДОВИЋИ, ВИТОРОВИЋИ, БРЕЗОВЦИ (Миликићи – Милекићи, пореклом из драгачевских Брезовица), ИКОДИНОВИЋИ, МАЈСТОРОВИЋИ и ВУКАЈЛОВИЋИ.

До средине XIX века, иначе, уочавају се и оваква презимена: ВАСОЈЕВИЋИ (касније НОВИЋИ и НОВОВИЋИ, можда Средојевићи), АРСЕНИЈЕВИЋИ, ТОВЕРЛИЋИ, НИШАНЧИЋИ и МИШАНЧИЋИ (највероватније Лишанчићи), КЕРЛОВИЋИ и КРЛОВИЋИ (касније одсељени у чачанску Жежевицу), МИХАИЛОВИЋИ, ИЛИЋИ (не данашњи), АВРАМОВИЋИ, БРКОВИЋИ, БОРИСАВЉЕВИЋИ (досељени из старовлашког Буковика), БОЖОВИЋИ, БИЈАДИЋИ, ГЛИШОВИЋИ, ГОЈКОВИЋИ, ДРАМЛИЋИ (досељеници из драгачевске Гуче), ДИНКОКЕ-ЋИНКОКЕ, ИВАНОВИЋИ, ЧУПОВИЋИ (преци Јеротијевића), КРСМАНОВИЋИ, МЕАНЦИЋИ, МИТРИЋИ (ако нису Дмитрићи), МИЈАИЛОВИЋИ, ОБРАДОВИЋИ, ПАЧОВИЋИ, ПАЛИЋИ (ако нису Палалићи), РАДОЈИЧИЋИ, СТАРОВА(СИ), ЋУСТУПИ и ЋУСТУПОВИЋИ (данас Симовићи у суседној Трнави), ШТУЛОВИЋИ. Потом: АНДРИЈЕВИЋИ, АНДРИЋИ, ВЕСЕЛИНОВИЋИ, БАРАЛИЋИ (неки старији од данашњих), ДИМИТРИЈЕВИЋИ, КОЈИЋИ, ВУКАДИНОВИЋИ, РАДОВИЋИ, СИМОВИЋИ, РАДОВАНОВИЋИ, ПУАНЦИ (преци Марковића), ВУКСАНОВИЋИ, ВЛАЈОВИЋИ, ДАМЊАНОВИЋИ, ДАВИДОВИЋИ, ЈОКСИМОВИЋИ, КОВАЧЕВИЋИ, МАРТИНОВИЋИ, НЕНАДОВИЋИ, ПОПОВИЋИ (стари, не данашњи, можда Палалићи у Лозници), ТАНАСКОВИЋИ, ЧЕКЕРЕВЦИ, ВАСОВИЋИ, РАВНИЧАНИ, МИТРОВИЋИ-ЧАЛАВРЦИ, ГЛИШИЋИ (стари), БЕАРСКИ...

Перишићи-Данојлићи су једно време носили само презиме ДАНОЈЛИЋ. Неки атенички родови помињу се и у XX веку, а више их нема у овом насељу. Један МАРТИНОВИЋ (Душан) погинуо је у рату 1913. године. Витомир КОПУНОВИЋ је погинуо у Првом светском рату. Погинуо је и један ПЕЈЧИНОВИЋ. У том рату учествовали су и ВУКОВИЋИ, али и ГЛАВИНЕ (Радосав и Јован).

Наравно, и они су део историје Атенице.

У двадесетој свесци Зборника радова Народног музеја (Чачак, 1990), истраживач Драгољуб М. Павловић публиковао је списак учесника у Првом и Другом српском устанку из рудничке и пожешке нахије. Из Атенице то су били: Јован ЛИШАНИН, Милован МАРКОВИЋ, Јован МИШОВИЋ, Антоњије БЛАЂАНИН, Милисав ВОЈИНОВИЋ, Јован ЛАЗОВИЋ, Гајо БЕЛОПАВЛИЋ, Радован ЕРИЋ, Марко АЛЕМПИЈЕВИЋ, Мијаило ЈАНИЋ, Милош ЛИШАНЧИЋ, Теофило ПАЛАЛИЋ, Борисав ПАЛАЛИЋ и Пајо КЕРЛОВИЋ, а из Кулиноваца Симеун ЗАГОРЧИЋ. Неких од ових родова више нема у Атеници:

старих МАРКОВИЋА, МИШОВИЋА (они су из Кулиноваца), БЛАЋАНИНА, ЛАЗОВИЋА, БЕЛОПАВЛИЋА, ЕРИЋА, АЛЕМПИЈЕВИЋА, ЈАНИЋА, КЕРЛОВИЋА-КРЛОВИЋА (одсељени у чачанску Бањицу).⁴⁷

POPULATION D'ATENICA

En ayant recours à des documents historiques de source, à des renseignements figurant sur des monuments funéraires, aux documents conservés dans les archives privées et aux dires des personnes âgées, l'auteur établit, dans le présent ouvrage, l'origine de toutes les vieilles familles d'Atenica, village des environs immédiats de la ville de Tchatchak. L'auteur fournit également des informations sur le nombre actuel de foyers, sur les „slava” /fêtes familiales/ et sur la migration des habitants vers d'autres agglomérations, surtout vers des villes.

Les familles les plus anciennes d'Atenica arrivèrent dans ce village au XVIIIe siècle. Les plus nombreuses étaient celles qui provenaient du Stari Vlah et du Dragađevo. Ces dernières s'établirent en général sur les terrains qu'elles avaient achetés auparavant. La plupart de celles-ci étaient originaires de Gorađići. C'est après 1950 que l'onregistra la plus grande affluence des nouveaux venus. Ceux-ci, avec de rares vieilles familles se bâtirent leurs maisons plus près de Tchatchak, si bien que l'on vit se former une nouvelle agglomération /c'est précisément le nom que porte cette partie d'Atenica/ qui finit par s'incorporer dans l'ensemble urbain de Tchatchak.

Radovan M. Marinković

---

47. Подаци о фамилијама којих више нема у Атеници су из докумената Међуопштинског историјског архива у Чачку и расположиве литературе.